

samlings, Optog eller andet“, og i Anmærkningerne finder man en Udtalelse om, at „det vilde være lidet naturligt, om en Person, der tilfældigvis er kommen med paa et Gadebillede eller et Billede fra en offentlig Forsamling, skulde være berettiget til at protestere mod dets Offentliggørelse“. Det her oplæste røber, synes jeg, et vist Ukendskab hos den højt-ærede Regering, som har fremlagt dette Forslag, med, hvorledes det i Virkeligheden gaar til. Stillingen er jo den, at der er vist neppe ret mange i denne Forsamling, som ikke en skøn Dag have set deres Billeder hænge i Vinduerne rundt omkring falbudt som Brevkort eller paa anden Maade falbudt som Fotografi. Et saadant Billede bliver til, medens man staar og venter paa Sporvognen eller hvor som helst i en Gade, og hvis man vil gaa til Fotografen og sige: Dette tillader jeg ikke, vil han ganske simpelt svare: Jamen, det er jo slet ikke Dem, kære Mand, der er fotograferet; nej, det er det Hus, Nr. 29 i den og den Gade, det er det Torv, den ejendommelige Støtte der eller saadant noget lignende; det har slet ikke været Formaalet at tage Dem. Saaledes gaar det jo i Virkeligheden til, og det forekommer mig, at det kunde være nok saa rigtigt, at der kom en Beskyttelse mod nærgaaende Fotografer, som at der kommer denne ret stærke Beskyttelse for Fotograferne, hvorved de end yderligere, end de hidtil have kunnet, kunne være nærgaaende overfor Folk.

Dette Forslag er altsaa af begge de to foregaaende Talere foreslaaet henvist til et Udvalg, og jeg skal ikke have noget derimod. Jeg vilde ikke selv have foreslaaet det, thi naar det andet beslægtede Lovforslag ikke gik til Udvalg, og disse to Lovforslag dog høre sammen, kunde dette jo meget godt gaa ned til Folketinget paa samme Maade. Jeg er temmelig sikker paa eller haaber i hvert Tilfælde, at de ville komme herop igen, idet de neppe gaa igennem uden Forandringer i det andet Ting. Men det forekommer mig, at Konsekvensen af at sende dette Forslag i Udvalg vilde være den, at det andet Forslag ogsaa blev henvist til og blev drøftet i et Udvalg. Disse to Lovforslag høre sammen, baade ifølge deres Oprindelse i Henhold til den reviderede Bernerkonvention og ogsaa ved deres Art, idet de begge to ere Beskyttelseslove og meget strenge og skarpe Beskyttelseslove.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (M. Nielsen): Det er gaaet i Dag, ganske som det gik forleden Dag, da Lovforslaget om Forfatter- og Kunstnerret var til Behandling her i det høje Ting. De samme tre ærede Medlemmer af Tinget have udtalt sig og hver for sig i samme Retning som ved den Lejlighed. Jeg kan derfor gentage, hvad jeg sagde den Gang, at jeg er meget tilfreds med de Udtalelser, der kom fra det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Johansen) og det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Goos), idet de to ærede Medlemmer jo i det væsentlige gav Lovforslaget deres Medhold. Selvfølgelig kan der altid være Spørgsmaal om, hvorvidt Kravene, der stilles her om Beskyttelse, ere for strenge, eller om de ere fuldt berettigede; men det vil jo kunne blive forhandlet i det Udvalg, som jeg, efter hvad jeg har hørt, maa formode at det er det høje Tings Mening at nedsætte.

Det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen) var jo ikke tilfreds med Forslaget. Jeg tror imidlertid, at en Del af det ærede Medlems Utilfredshed stammer fra, at det ærede Medlem i alt for høj Grad ser paa Fotografens Arbejde som et Haandværk og alt for lidt vil se det beslægtede mellem Fotografens Arbejde og et virkelig kunstnerisk Arbejde. Jeg tror, at det er derfra, det ærede Medlems stærke Modvillie mod Forslaget stammer. Og saa mener jeg, at det ærede Medlem ikke har ganske Ret, naar han taler om den uhyre Forøgelse af den bestaaende Beskyttelse. Paa et enkelt Punkt og et Punkt, som det viste sig, at det ærede Medlem netop har Interesse for, nemlig med Hensyn til Bladenes Stilling overfor de fotografiske Arbejder, er det saaledes, at hvis dette Forslag bliver til Lov, faar Fotografen mindre Beskyttelse end tidligere. Dersom han tidligere havde opfyldt de forlangte Formaliteter og faaet det enkelte Billede anmeldt til Eneret, saa havde han indenfor 5 Aar fuldstændig Beskyttelse for det Billede, og det kunde ikke benyttes uden hans Tilladelse, heller ikke som Billede i et Blad. Efter dette foreliggende Forslag vil det forholde sig saaledes med Portrætter, der ere fotograferede af den og den Fotograf — og Portrætter ere jo det, der væsentligt bruges som Illustrationer i Bladene —, at mod deres Fremsættelse eller Benyttelse til Illustration i et Blad kan han ikke sige noget, naar vedkommende, hvis Fotografi det er, eller vedkommendes Arving, hvis han er død, giver Bladet Tilladelse til at